

JL COLLINS

HET SIMPELE PAD NAAR RIJKDOM

De routekaart

naar financiële onafhankelijkheid
en een rijk, vrij leven

INHOUD

Voorwoord van Jelle Derckx	11
Voorwoord van Mr. Money Mustache	15
Noot bij de Nederlandstalige uitgave	19
Disclaimer	19

De basis 21

- I. Inleiding 23
- II. Een parabel: *De monnik en de gezant* 27
- III. Mijn verhaal: het draaide nooit om pensioen 29
- IV. Belangrijke opmerkingen 37

I. Oriëntatie 43

1. Schuld: een onaanvaardbare last 45
2. Waarom je fuck-you-money nodig hebt 57
3. Kan iedereen echt als miljonair met pensioen? 59
4. Hoe je over geld zou moeten denken 65
5. Beleggen in een raging bull market
(of in een bear market) 73

II. Hoe gebruik je 's werelds krachtigste vermogens-opbouwer? 81

6. Er komt een enorme beurskrach!!! En zelfs beroemde economen kunnen je niet redden 83
7. De markt stijgt altijd 91
8. Waarom de meeste mensen geld verliezen op de beurs 99
9. De Gruwelijke Gebeurtenis 107
10. Houd het simpel: overwegingen en instrumenten 113
11. Zijn indexfondsen eigenlijk niet alleen bedoeld voor luie mensen? 119
12. Obligaties 127
13. Portefeuille-ideeën om je vermogen op te bouwen en te behouden 137
14. Keuzes in activa-spreiding 145
15. Internationale fondsen 153
16. TRF's: het meest simpele pad naar rijkdom 157
17. Wat als je geen VTSAX kunt kopen? Of überhaupt geen Vanguard? 161
18. Hoezo toch steeds die Vanguard? 167
19. 401(k), 403(b), TSP, IRA en Roth 173
20. RMD's: de akelige verrassing aan het eind van de regenboog-van-belastinguitstel 187
21. HSA's: meer dan een middel om je medische kosten te betalen 193
22. Praktijkvoorbeeld: *Het simpele pad naar rijkdom* in actie 199
23. Waarom ik niet van beleggingsadviseurs houd 211

III. Magische bonen 219

24. Jack Bogle, en het bashen van indexfondsen 221
25. Waarom ik geen winnende aandelen kan uitkiezen en jij ook niet 225

- 26. Waarom ik niet van kostenmiddelling houd 231
- 27. Hoe je een beursgoeroe wordt en op tv komt 235
- 28. Ook jij kunt opgelicht worden 239

IV. Wat doe je wanneer je je doel hebt bereikt? 245

- 29. Opnamesnelheid: hoeveel kan ik eigenlijk uitgeven? 247
- 30. Hoe neem ik mijn 4% op? 259
- 31. Ouderdomspensioen: hoeveel zekerheid geeft dat en wanneer vraag je het aan? 269
- 32. Hoe te schenken als een miljardair 279

Nawoord 285

- 33. Het pad voor mijn dochter: de eerste 10 jaar 287
- 34. Verhalen uit de Stille Zuidzee 291
- 35. Nog een paar laatste gedachten over risico 295

Dankbetuigingen 299

Engels-Nederlandse woordenlijst 307

Lezers over *Het simpele pad naar rijkdom* 311

Over de auteur 320

I

Oriëntatie

'The tide is high but I'm holding on.'
— Blondie

HOOFDSTUK I

Schuld: een onaanvaardbare last

Een paar jaar nadat ik mijn studie had afgerond, kreeg ik mijn allereerste creditcard. In die tijd kreeg je die niet zo gemakkelijk. Niet zoals nu, nu mijn werkloze poedel zelfs een eigen kredietlijn heeft.

De eerste maand jaste ik er zo'n \$300 doorheen. Op de rekening stond elke uitgave gerangschikt per verkoper, en het totaalbedrag stond onderaan. Rechts bovenaan stond een hokje met een dollarteken erin, en een blanco ruimte ernaast. Daaronder stond in vetgedrukte letters: minimumbetaling \$10.

Ik kon mijn ogen nauwelijks geloven. Ik kon voor \$300 aan spullen kopen en daarvoor hoefde ik ze niet meer dan \$10 per maand terug te betalen? En ik kon zelfs nog meer kopen? Wow! Geweldig!

Maar toch hoorde ik in mijn achterhoofd mijn vaders stem: 'Als het te mooi lijkt om waar te zijn, dan is het dat ook.' Niet: 'dan kan het dat zijn' of 'dan is het dat misschien'. Dan *is* het dat ook.

Gelukkig was mijn oudere zus in de buurt. Zij wees me op de kleine lettertjes. Dat deel waarin stond dat ze 18% rente in rekening zouden brengen over de \$290 waarvan ze hoopten dat ik die liet staan. Wat? Dachten deze mensen dat ik dom was?

Dat dachten ze inderdaad. Het was niets persoonlijks: dat denken ze van ons allemaal. En helaas hebben ze meestal ook gelijk.

Neem even een ogenblik de tijd en kijk naar de mensen om je heen, letterlijk en figuurlijk.

Wat je vaak ziet, als je het vernislaagje een klein beetje wegpoetst, is een onvoorwaardelijke acceptatie van het op één na gevaarlijkste obstakel voor het opbouwen van vermogen: schuld.

Voor marketeers is dit een krachtige tool. Hiermee kunnen zij hun producten en diensten veel gemakkelijker verkopen, en voor veel meer geld dan wanneer er geen creditcards zouden bestaan.

Denk jij dat de gemiddelde kosten van een nieuwe auto in de buurt zouden komen van de \$32.000 als er geen gemakkelijke financierungen zouden zijn? Of dat een studie in de vs meer dan \$100.000 zou kosten als er geen gemakkelijk verkrijgbare studieleningen zouden bestaan? Dat had je gedacht.

Het is niet verrassend dat schulden zijn aangeprezen als een volkomen normaal onderdeel van het leven, en ook als zodanig worden omarmd.

Het is daadwerkelijk moeilijk te beweren dat het niet 'normaal' is geworden. Op het moment dat ik dit schrijf hebben Amerikaanse burgers in de vs een totale schuld van zo'n 12 biljoen dollar:

- ongeveer 8 biljoen aan hypotheken.
- ongeveer 1 biljoen aan studieleningen.
- ongeveer 3 biljoen aan andere consumentenleningen, zoals creditcardschulden en autoleningen.

Tegen de tijd dat je dit leest zullen deze cijfers ongetwijfeld hoger zijn. Verontrustender is nog dat bijna niemand die je kent dat als probleem ziet. Sterker nog: de meesten zullen het beschouwen als hun eerste stappen richting het 'goede leven'.

Maar laten we duidelijk zijn: in dit boek gaat het erom hoe jij financieel onafhankelijk kunt worden. Het gaat om jou helpen rijk te worden en je controle te geven over je financiële lotsbestemming.

Kijk nog eens naar diezelfde mensen. De meesten zullen deze doelen nooit bereiken en het feit dat ze het hebben van schulden accepteren is daarvoor de belangrijkste reden.

Als jij van plan bent financiële vrijheid te verwerven, dan moet je anders gaan denken. Het begint met de erkenning dat je schulden niet als normaal moet zien. Schulden zouden moeten worden erkend als de boosaardige, verderfelijke vernietiger van vermogensopbouwend potentieel die ze werkelijk zijn. Er is geen plaats voor in je financiële leven.

Het idee dat veel mensen (de meesten zelfs) zichzelf vrolijk in schulden lijken te willen storten gaat mijn verstand zo ver te boven dat ik het lastig vind me voor te stellen hoe (laat staan waarom) de negatieve kanten verklaard moeten worden. Maar ik noem er een paar:

- Je leefstijl gaat achteruit. Vergeet je aspiraties voor financiële vrijheid maar. Zelfs als je doel is om als leefstijl maximaal te consumeren geldt dat hoe meer schulden je hebt, des te meer van je inkomsten wordt opgeslokt door rentebetalingen. Een (soms enorm) deel van je inkomen is al uitgegeven.
- Je wordt de slaaf van welke bron van inkomsten je maar hebt. Je schuld moet worden afbetaald. Je praktische vermogen om keuzes te maken die passen bij je waarden en langetermijndoelen wordt ernstig beperkt.
- Je stressniveau loopt op. Het voelt letterlijk alsof je je hoofd niet meer boven water kunt houden. De emotionele en psychologische effecten van opgezaald worden met schulden zijn reëel en gevaarlijk.

II

Hoe gebruik je 's werelds krachtigste vermogens- opbouwer?

'Eenvoud is de sleutel tot alle werkelijke elegantie.'

— Coco Chanel

HOOFDSTUK 6

Er komt een enorme beurskrach!!! En zelfs beroemde economen kunnen je niet redden

Een paar jaar geleden raakte ik op een dag wat geïrriteerd. Ik had net een artikel geschreven voor een populair financieel tijdschrift, en het lezen van dat tijdschrift op zich is al genoeg om mij wat humeurig te krijgen.

In dit specifieke artikel besprak ik een interview met een beroemd econoom en hoogleraar financiën aan een al even beroemde en prestigieuze universiteit. Er waren indrukwekkende foto's van deze professor, die er ernstig en eerbiedwaardig uitzag.

Om Deel II van onze financiële reis samen te beginnen, vertel ik je iets van wat hij zei, en waarom hij het mis heeft. Het is typerend voor de gevestigde ideeën die je buiten dit boek tegenkomt, en wanneer we die samen verkennen raken we ook aan een aantal belangrijke onderwerpen die we in latere hoofdstukken tot in detail zullen onderzoeken.

O, en die enorme beurscrash die eraan zit te komen? Maak je geen zorgen. Ik vertel je ook waarom die er niet toe doet.

In alle eerlijkheid moet ik beginnen te zeggen dat ik geen moeite heb met de meeste denkbelden van de bewuste beroemde econoom. Waar dat wel zo is, kan het zijn dat de mensen van het tijdschrift hem niet helemaal hebben begrepen. Misschien lag het accent gewoon niet goed. Misschien kunnen die econoom en ik op een dag samen koffiedrinken en elkaar mooie verhalen vertellen. Of niet.

In het interview stelt de professor dat de lang gekoesterde theorie van efficiënte markten (die stelt dat bestaande aandelenkoersen vrijwel onmiddellijk alle relevante informatie bevatten en weerspiegelen) verandert in dat wat hij de 'adaptieve-markthypothese' noemt. Het idee is dat de markt door nieuwe handelstechnologieën sneller verandert en volatieler is. Dat betekent een hoger risico. Tot zover heb ik daar niets tegen in te brengen.

Maar vervolgens stelt hij dat dit betekent dat 'de buy-and-hold-strategie niet langer werkt'. De interviewer wijst er vervolgens op dat die bewuste strategie zelfs tijdens het 'verloren decennium' (startend in het jaar 2000) nog 4% zou hebben opgeleverd. Pluim voor de interviewer!

De professor antwoordt: 'Vraag je dan af hoe die persoon 4% heeft verdiend. Hij verloor 30%, zag een enorme dip en dat gebeurde nog eens, en het samengestelde rendement... was 4%. Maar de meeste beleggers wachtten niet tot het stof was neergedwarreld. Na het eerste verlies van 25% hebben ze hun portefeuilles waarschijnlijk verkleind, en ze kwamen pas gedeeltelijk terug nadat de markt weer iets was hersteld. Zo gaan mensen nou eenmaal te werk.'

Maar wacht eens even! De stelling klopt, de conclusie niet. Zo meteen meer hierover.

Interviewer: ‘Dus wat kan ik in plaats daarvan doen?’

Professor: ‘Onze branche bevindt zich in een lastige periode, waarin we nog geen goede alternatieven hebben ontwikkeld. Je kunt het beste een verscheidenheid aan beleggingsfondsen aanhouden met betrekkelijk lage tarieven en proberen de volatiliteit te beheersen binnen een redelijke marge. Je moet niet alleen variatie hebben in aandelen en obligaties, maar in het hele beleggingsspectrum: aandelen, obligaties, valuta, grondstoffen – in binnen- en buitenland.’

Interviewer: ‘Speelt de regering een rol in het voorkomen van dergelijke crises?’

Professor: ‘Je kunt financiële crises niet voorkomen.’

In de online reacties op het artikel sloeg een lezer genaamd Patrick de spijker op zijn kop: ‘Dus de markt is efficiënt, behalve wanneer die dat niet is. En buy-and-hold werkt niet omdat de meeste mensen op het verkeerde moment afhaken. Wijze woorden misschien, maar is dit nieuws?’

Tien punten, Patrick!

Maar nog erger is de aanbeveling van de professor om ‘het hele beleggingsspectrum’ in de portefeuille te houden. Is dat zijn oplossing voor het omgaan met de nieuwe beleggingswereld die zijn ‘adaptieve-markthypothese’ impliceert?

Vreemd dat hij beleggers buy-and-hold adviseert in vrijwel elke denkbare activaklasse, en tegelijkertijd stelt dat buy-and-hold niet langer werkt. Toch?

Laten we uitgaan van de juistheid van de stelling van de professor dat de markt volatieler is geworden, en dat die dat waarschijnlijk ook zal blijven. Ik weet niet zeker of ik het daarmee eens ben, maar goed: hij is de gerenommeerde econoom. We

kunnen het er ook over eens zijn dat de typische belegger het risico loopt in paniek te raken en slechte beslissingen te nemen, vooral wanneer alle televisiegoeroes uit het raam dreigen te springen. En we zijn het er zeker over eens dat je financiële crises onmogelijk kunt voorkomen. Er komen er meer.

Dus de belangrijkste vraag luidt: hoe kunnen we daar het beste mee omgaan?

De professor (en veel anderen die net als hij denken) zegt:

Bestrijd de symptomen.

Hij vervalt automatisch in de al te gebruikelijke hoax van brede activaspreiding. Hij zou ons laten beleggen in alles, en hopen dat een paar van zijn volgelingen er goed uitspringen. Maar dat goed doen, zou massa's werk vergen. Je moet dan alle verschillende activaklassen kennen, bepalen hoeveel procent van elk je wilt aanhouden en bepalen hóé je die wilt bezitten. Vervolgens moet je ze in de gaten houden en zo nodig herverdelen.

Het gevolg van al die inspanningen is dat er na verloop van tijd een gegarandeerd ondermaatse prestatie volgt, met een kleine hoop op meer veiligheid. Dat doet me denken aan de uitspraak: 'Wie vrijheid wil inruilen voor veiligheid verdient geen van beide.' Mijn stelling is deze:

Verman je en doe iets aan je slechte gedrag.

Dat wil zeggen dat je de contraproductieve psychologie moet herkennen die leidt tot slechte beleggingsbeslissingen (zoals in paniek verkopen) en die bij jezelf corrigeert. Daardoor zijn je beleggingen veel eenvoudiger en de rendementen veel sterker.

Om te beginnen moet je een paar zaken over de beurs begrijpen:

III

Magische bonen

*‘Wijsheid komt voort uit ervaring. Ervaring is vaak
het gevolg van een gebrek aan wijsheid.’*

— Terry Pratchett

Jack Bogle, en het bashen van indexfondsen

Niemand heeft het ooit gedaan maar als iemand me zou vragen wat de groei van mijn persoonlijke vermogen het meest in de weg heeft gestaan, dan zou ik antwoorden dat ik een beschaamd aantal jaren koppig niets wilde weten van indexeren. Als ik argumenten tegen indexfondsen hoor, hoor ik mezelf praten. Ik heb ze veel te vaak en gedurende veel te lange tijd geuit.

Hoe komt het precies, dat het concept van indexeren in sommige kringen op zoveel weerstand stuit? Eerst wat achtergrondinformatie.

Jack Bogle heeft de Vanguard Group in 1974 opgericht. Hij is de schepper van het moderne, goedkope indexfonds en mijn persoonlijke held. En als jij ernaar streeft rijk en financieel onafhankelijk te worden, zou hij ook jouw held moeten zijn.

Vóór meneer Bogle was de financiële industrie vrijwel exclusief gericht op het rijker maken van mensen die financiële producten verkochten, op kosten van hun klanten. Dat is grotendeels nog steeds het geval.

Toen kwam meneer Bogle. Hij toonde aan dat de branche van het aandelen kiezen en beleggingsadviezen geven in het meest gunstige geval van nul en generlei waarde was, en in het minst

gunstige ronduit schadelijk – maar steevast een dure rem op de groei van jouw vermogen. Het zal je niet verrassen dat Wall Street luidkeels protesteerde en hem onophoudelijk zwart maakte.

Meneer Bogle reageerde daarop door het eerste s&p-indexfonds in het leven te roepen. Het gejammer en tandengeknars bleef doorgaan, zelfs toen Bogle's nieuwe fonds zijn theorieën in de praktijk bewees.

Naarmate de jaren verstreken en de stapel bewijzen hoger en hoger werd, werden de criticasters van meneer Bogle stiller – ik denk voornamelijk omdat ze steeds dommer overkwamen. Andere beleggingsmaatschappijen die beseften dat mensen steeds minder bereid waren om hoge vergoedingen te accepteren voor een twijfelachtige prestatie, gingen zelf goedkope indexfondsen aanbieden in een poging om te voorkomen dat hun klanten weg zouden lopen. Persoonlijk heb ik nooit geloofd dat ze dit vanuit hun hart deden en om die reden blijft mijn geld bij Vanguard.

Het basisconcept achter Vanguard is dat de belangen van een beleggingsmaatschappij moeten worden afgestemd op die van de aandeelhouders. Dat was indertijd een verbluffend uitgangspunt en tot op de dag van vandaag is Vanguard de enige maatschappij die dit doet, en daarom is het ook de enige maatschappij die ik aanbeveel.

Het basisconcept achter indexeren is dat de kans dat je aandelen kiest die bovenmatig presteren zó klein is, dat je betere resultaten zult halen door in een bepaalde index alle aandelen te kopen. Dat idee werd indertijd vol overtuiging belachelijk gemaakt, en in sommige kringen gebeurt dat nog.

Maar in de afgelopen vier decennia is de geldigheid van Bogle's theorie herhaaldelijk bevestigd. Met die bevestiging is de hoeveelheid geld dat in indexfondsen is geïnvesteerd blijven groeien. Zelfs Warren Buffett, de man met misschien wel de beste neus voor aandelen uit de geschiedenis, heeft aangekondigd dat hij in-

dexeren aanraadt – in het bijzonder voor de trust van zijn vrouw, na zijn overlijden.

In de jaarlijkse brief aan aandeelhouders van Berkshire Hathaway uit 2013 schrijft Buffett:

‘Mijn advies ... kan niet eenvoudiger zijn: zet 10% van het geld in kortlopende staatsobligaties en 90% in een heel goedkoop s&p-indexfonds (ik stel Vanguard voor). Ik geloof dat de langetermijnresultaten van de trust met deze strategie beter zullen zijn dan de resultaten die de meeste beleggers halen (pensioenfondsen, instituties of particulieren), die managers in dienst hebben die hoge vergoedingen incasseren.’

Als dit bewijs maar blijft groeien, waarom zijn er dan nog altijd mensen die het concept bashen? Zoals we in hoofdstuk 11 hebben gezien komt dat vooral neer op hebzucht, de psyche en geld.

In het kort komt het erop neer dat er te veel geld verdiend kan worden en dat onze psyche of geest te zwak is om actief beheerde fondsen en managers ooit te laten verdwijnen. Zelfs met de groeiende acceptatie van indexeren worden er ten tijde van dit schrijven nog altijd zo'n 4600 (aandelen)beleggingsfondsen aangeboden. Om dat in perspectief te zetten: er zijn maar ongeveer 3700 beursgenoteerde Amerikaanse bedrijven waarin die 4600 fondsen kunnen beleggen. Ja, dat lees je goed. Zoals we in Deel 11 hebben gezien zijn er meer aandelenfondsen dan er aandelen bestaan om te kopen.

Wall Street creëert aan de lopende band nieuwe producten en programma's om aan jou te kunnen verkopen, zelfs terwijl ze systematisch en met stille trom de mislukte fondsen beëindigen (zodat hun staat van dienst beter lijkt). Maar vergis je niet: hun doel is altijd om hun zakken te vullen, niet die van jou.

Mijn advies: gebruik de indexfondsen en de maatschappij die meneer Bogle heeft opgericht. En houd wat je hebt.

Het simpele pad naar rijkdom is de internationale bestseller van een van de bekendste financiële bloggers ter wereld: **JL Collins**. Ontstaan vanuit de drive om zijn dochter advies te geven over omgaan met geld presenteert hij een alternatieve wijze van beleggen die eenvoudig te begrijpen en uit te voeren is. Hij maakt inzichtelijk waarom deze manier van beleggen werkt en geeft tips voor het opbouwen van extra pensioen. Daarnaast leer je alles over het aflossen en het vermijden van schulden en hoe je op een andere manier over geld kunt denken. Een boek dat je zal helpen om financiële onafhankelijkheid te bereiken.

'JL Collins heeft mijn kijk op geld veranderd en gaf mij de laatste duw in de rug om eindelijk te beginnen met beleggen en uiteindelijk financieel onafhankelijker te worden.'

Jelle Derckx,
oprichter van *growthinkers.nl* en
auteur van *Verlangen naar minder*

*'Lees dit boek,
verzamel F-You Money,
ga met pensioen,
(en herhaal).'*

Rowan Siskens,
auteur van *Tien keer met pensioen*

www.kosmosuitgevers.nl

**KOS
M•S**

NUR 770
Kosmos Uitgevers,
Utrecht / Antwerpen